

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 1098

din 28 Octombrie 2010

Cu adresa nr. 1159/IJ/891/SIJ/137/CDJ/2010 comisia de disciplină pentru judecători a înaintat Secției pentru judecători contestația formulată de judecător Lefterache Lavinia din cadrul Curții de Apel București, împotriva rezoluției nr. 137/CDJ/2010 pronunțată de comisia de disciplină pentru judecători la data de 10.06.2010.

În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. (13) din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, împotriva rezoluției de clasare poate fi formulată contestație de orice persoană interesată, inclusiv conducătorii instanțelor sau ai parchetelor, de persoana vizată sau de inspectorul judiciar care a efectuat cercetarea la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând contestația formulată, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 30.04.2010, s-a înregistrat la Consiliul Superior al Magistraturii memoriul formulat de petiționarul Iliescu Gheorghe, remis de Ministerul Justiției cu adresa nr. 24106/23.04.2010, în care a invocat aspecte vizând modul de soluționare al dosarului nr. _____ prin decizia penală nr. _____ a Curții de Apel _____

București, precum și aspecte vizând tergiversarea soluționării acestui dosar, a cărui judecată s-a extins pe o durată de 10 ani.

Prin rezoluția nr. 137/CDJ/2010 din 10.06.2010, comisia de disciplină pentru judecători a dispus clasarea cauzei, cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) și h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Pentru a se pronunța astfel, comisia de disciplină pentru judecători a reținut că, analiza măsurilor dispuse de judecători în dosarul nr. _____ nu mai este posibilă, din perspectiva respectării normelor de procedură la întocmirea dispozitivului deciziei și de asemenea nici din perspectiva tergiversării soluționării fondului cauzei, deoarece la momentul sesizării Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv la data de 30.04.2010, termenul de prescripție pentru exercitarea acțiunii disciplinare era împlinit.

La data de 20.08.2009 Lefterache Lavinia – judecător în cadrul Curții de Apel București, membru al completului de judecată care a pronunțat decizia penală nr. _____ - a formulat contestație împotriva rezoluției nr. 137/CDJ/2010 din 10.06.2010, solicitând schimbarea temeiului care a stat la baza respingerii sesizării formulate de petiționarul Iliescu Gheorghe și motivarea rezoluției avându-se în vedere că faptele sesizate nu au legătură cu dosarul nr. _____ al Curții de Apel București.

În motivarea contestației a arătat că din conținutul rezoluției nr. 137/CDJ/2010 se înțelege faptul că, deși abaterea săvârșită de judecători există, motivul pentru care nu s-au putut face cercetări disciplinare este intervenirea prescripției.

Pe fond, Secția apreciază contestația ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Dosarul nr. _____ al Secției I Penală a Curții de Apel București a fost soluționat prin decizia penală nr. _____, fiind admis apelul declarat de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București,

împotriva sentinței penale nr.

, pronunțată în dosarul nr.

al

Tribunalului Militar Teritorial București.

Prin decizia sus menționată s-a desființat în parte sentința penală apelată și în fond, s-a înlăturat aplicarea art. 11 pct. 2 lit. b) raportat la art. 10 lit. g) Cod procedură penală, cu referire la art. 124 și 122 lit. d) Cod procedură penală, de încetare a procesului penal față de petiționar, cu referire la două infracțiuni de complicitate la furt calificat în formă continuată prevăzute de art. 26 Cod penal, raportat la art. 208-209 alin. 1 lit. a) și e) Cod penal și de asemenea s-a înlăturat aplicarea art. 11 pct. 2 lit. b) Cod procedură penală, cu referire la art. 122 Cod penal, vizând încetarea procesului penal pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice. S-a dispus condamnarea petiționarului pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului prevăzută de art. 264 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. (2) Cod penal și s-a înlăturat aplicarea art. 86¹, 86², 86³ și 86⁴ Cod penal, aplicându-se conform art. 71 Cod penal, pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) și b) Cod penal.

S-a constatat că petiționarul Iliescu Gheorghe, care avea calitatea de inculpat în cauză, a fost arestat preventiv în perioada 11.03.1999-09.12.1999. Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței apelate și a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul Iliescu Gheorghe împotriva aceleiași sentințe penale.

Decizia penală nr. _____ a Curții de Apel București, a rămas definitivă la data de 28.04.2009 prin nerecurare, conform relațiilor comunicate de Tribunalul Militar Teritorial București cu adresa nr. _____ din data de 03.06.2010.

Instanța de executare, Tribunalul Militar Teritorial București, a formulat o contestație la executare, deoarece a constatat la momentul punerii în executare a dispozițiilor deciziei pronunțate de instanța de apel, respectiv decizia nr. _____ a Curții de Apel București, Secția I penală că lipsesc datele punerii în executare a hotărârii.

Având în vedere data la care a rămas definitivă decizia penală nr. _____ la data sesizării, respectiv 30.04.2010, nu mai subzistau condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorilor care au participat la soluționarea cauzei în intervalul cuprins între data sesizării instanței și data

pronunțării soluției definitive, respectiv a judecătorilor care au pronunțat decizia menționată mai sus.

În raport de data pronunțării deciziei penale nr. _____ a Secției I a Curții de Apel București, respectiv 16.04.2009 și de asemenea, în raport de data rămânerii definitive a hotărârii, termenul de un an pentru exercitarea acțiunii disciplinare, era împlinit la data sesizării.

În acest sens se reține că, potrivit art. 46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 59/2009 termenul de prescripție pentru exercitarea acțiunii disciplinare curge de la data la care fapta a fost cunoscută, iar nu de la data săvârșirii abaterii.

O altă interpretare este exclusă, deoarece contravine principiului neretroactivității legii civile, consacrat în art. 15 alin. (2) din Constituția României și respectiv în art. 1 din Codul civil, conform cărora, legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Asupra noțiunii de „dată la care fapta a fost cunoscută”, prin Hotărârea nr. 1414/9.07.2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii s-a apreciat că termenul de prescripție pentru exercitarea acțiunii disciplinare se socotește de la data la care autoritatea competentă în materie disciplinară a luat cunoștință de faptă, în speță această autoritate fiind Consiliul Superior al Magistraturii.

Astfel, în temeiul principiului constituțional prevăzut de art. 15 alin. (2), dispozițiile legii noi nu pot atinge, fără a fi retroactive, prescripțiile deja împlinite sub imperiul legii vechi, deoarece acestea reprezintă situații definitiv realizate.

Interpretarea dată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărârea nr. 1414/9.07.2009, este în sensul că termenul de prescripție reglementat de O.U.G. nr. 59/2009 este aplicabil numai în privința abaterilor disciplinare săvârșite după intrarea în vigoare a acesteia, întrucât, potrivit principiilor aplicării legii civile în timp, legea care trebuie să guverneze regimul juridic al unei abateri disciplinare, inclusiv sub aspectul prescripției, este legea în vigoare la momentul săvârșirii abaterii disciplinare.

Ipoteza avansată de contestatoare, în sensul că pronunțarea unei soluții de clasare pe considerentul prescripției implică existența abaterii nu poate fi primită

întrucât se poate constata intervenirea prescripției și pentru fapte care nu ar fi întrunit elementele constitutive ale unei abateri disciplinare. În acest sens sunt și dispozițiile art. 46 alin. (14) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia „acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termenul de prescripție de cel mult un an de la data la care fapta a fost cunoscută”, fără a distinge dacă sesizarea unei astfel de fapte are sau nu o „aparență de temeinicie”.

Astfel, solicitarea contestatoarei Lefterache Lavinia de a fi schimbat temeiul juridic al rezoluției contestate ar presupune continuarea verificărilor prealabile sau a cercetării disciplinare după ce s-a împlinit termenul de prescripție pentru exercitarea acțiunii disciplinare, ceea ce ar constitui o imixtiune nejustificată în activitatea judecătorului și o încălcare a independenței acestuia.

Văzând că termenul de prescripție a răspunderii disciplinare prevăzut de legea veche este împlinit, Secția constată că în mod corect comisia de disciplină a reținut că în cauză termenul de prescripție a acțiunii disciplinare ce ar fi putut fi exercitată pentru pretinsa faptă invocată de către petent s-a împlinit și în consecință nu mai este posibilă analiza măsurilor dispuse de judecători în dosarul nr. _____, din perspectiva respectării normelor de procedură la întocmirea dispozitivului deciziei și de asemenea nici din perspectiva tergiversării soluționării fondului cauzei.

Având în vedere cele expuse, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, va respinge contestația formulată de contestatoarea Lefterache Lavinia împotriva rezoluției nr. 137/CDJ/2010 pronunțată de comisia de disciplină pentru judecători la data de 10 iunie 2010, ca neîntemeiată.

Pentru motivele expuse,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Respinge contestația formulată de contestatoarea Lefterache Lavinia

împotriva rezoluției nr. 137/CDJ/2010 pronunțată de comisia de disciplină pentru

judecători la data de 10 iunie 2010.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se comunică contestatoarei Lefterache Lavinia.

Dată în București, la data de 28 Octombrie 2010

Președinte,

Judecator Florica Bejinaru

